

Hausjärvi, $\frac{21}{11}$ 94.

Käraste Tanter!

Gerdas sista bref börjar med tusende
grätor ifrån Tant Eli och lika många
hälsningar från Tant Mimmy, att vi
måtte skriva snart — och därför
sätta vi oss nu ned att raspa ihop
några rader — och icke endast där-
för utan fastmet emedan vi verkligen
känna lust och behof att tala med
våra egna Tanter... Gerdas har väl
nog varit så ämbel, att hon gått hos
Tanterna med våra brefsleddor, så att
Tanterna helst veta, om vi lefa
eller äro döda... Ja, här äro vi nu igen
och sommaren har kommit — om två da-
gar ha vi ju redan Johanne.

Tänk och alla som vi kanna, och mest till Tant Eli och Tant Mimmy från
den älskade holländaren, och en älskade förtvivlade Peter.

Tanterna må väl bra att döma af
de bref vi fått emottaga — och samman-
lunda förhåller sig med oss. En tand
har jag som litet generar — det är
den tand i öfre käken, som motsvarar den
för två år sedan utdragen. Den är väl
ihälig, men ännu är det icke så far-
ligt.

Liquid reste med Amanda yllöstals
till Mo, så att Guggen och jag varit
ganska ensamma, om ej andra hade
nått. Men nu är vi här många persoa-
ner, och S. kommer väl snart hem,
nu, när jorden anländes, så att allt blir
på gammalt vis.

Tanterna äro ju roade af att höra litet
om förhållandena (hvarför kommer ej Tant
Mimmy ut med Gerda?), därför skall jag
berätta en smula om dem.

Klockan 5 eller $\frac{1}{2}$ 6 ringes väckaruret
mig upp om morgnan. Ur sängen och till
kommoden och kläderna på! Så läser jag

Stadts. Helt samma mång till fästet Anten och Tantern på Klammis och
ut, åtminstone Tant Mimmy. — Ja, nu måste väl det här varit befrat

några kapitel av Bibeln (ja, ja, inte är jag för
det någon gudsnärlig pietist - men ogudaktig
har jag aldrig varit) - och efter detta sätter
jag mig till min roman. Härunder inkommes
jungfrun med kaffe, Gugge väcks upp och
jämkar sig småningom ut bädden. Kl. 8 in-
tages frukost i matsalen, härunder sångarnas
bäddar och rummen städas. Vid frukosten är när-
varande: husbond/sig lek, kankända Emma
vänligare än förr, super då och då, byles sin
guldset ut mot gamla "rättiga" silverpropor,
som sedan måste ätesförbytas när ruset skingras
för vinden, gör stundom små stadserot, från
vilka hon strolande glad återkommes med
fläckorna fulla af klädningstygges, fina post-
monniet o.s.v. - gifrod åt gemmen och barn,
vilka dock snådigt emottagas... ja, han är
i grund och botten en hjärtegod människa
med genomsnittsintelligens), neiti Emma
Lehtivuori (en ung sömmerska från Hfors, som
arbetar åt värdbinnan under sommaren), Lauri,
Georg och jag (och Sigrid). Efter frukosten har

En kort i ettan ! ! ! ! !
Nöjdhetsdjur skola väntarna komma till

hvar och en sin frihet, jag går vanligen till
mitt skrifarbete och fortsätter därmed till
middagen, som spisas kl. 1. Härefter är
också endast ledig. Nu träffas vi med
fröken Mimmy Jönkvist (obs! namnet
och jämf med Mimmy Jönroos) och hennes
fostersyster, lille Klja (som redan förstår fran-
ska ganska bra, utom svenska och finska).
Vi sitta och språka, om det är rusligt,
annars ströja vi omkring i skog och mark.
När klockan slår fem, tar jag afsked och går
upp till Penttilä, Oskars hem, där vi hafva
våra undervisningstimmar. Oskars läsa öfver en
klass. Klockan åtta är detta arbete slut,
hvar på jag återvänder till Kljans, och röpa
far där hela sällskapet församlat. Af-
tonmåltiden undanstökas, så väl man sig
på bästa vis inne eller ute, till klock-
kan är tio à elfva, då bäddarna med nöje
reppsökas. Så där gå nu dagarna för
det mesta. Undantag gifvas väl som alltid.
En på gånge ha vi simmat (+18°C.) och

Kaffe dröva vi så ofta det passar. . . . . (Hvad jag längtar efter är mig)
jag får sitta och språka och prat med Tankarna till den minsta kändhet

Kaffe dricka vi så ofta det passar. . . . .
Hvad jag längtar efter att någon
gång få sitta och prata med Tanten vid lilla runda bordet

das

porta i ottan!

Nödvändigt

skola

Vänternas

komma

hit

ut, åtminstone Tante Mimmy... Ja, nu måste vi det här oastiga breffet

slutas. Hälsningar många till farbror Anton och Tanten på Hamnis och

Tilda och alla som vi känner, och mest Tui Taut 'le' och Taut Merring från

den egentligt heliga, vid utbildningsförhållande Peter.